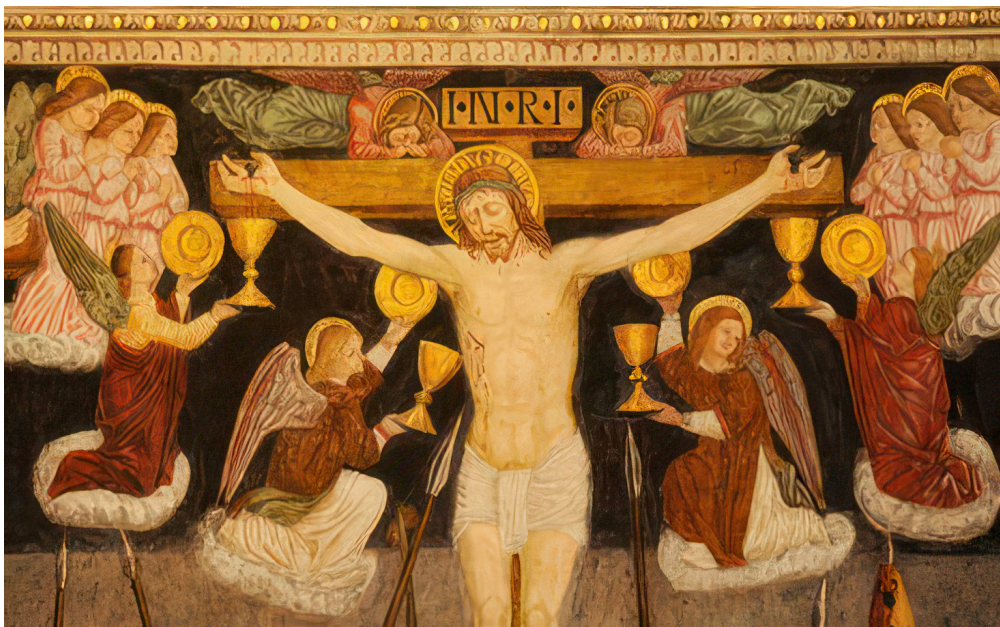

V červnovém úvodníku se P. Zachariáš věnoval tématu Eucharistie, na které přímo navazuje i tento letní úvodník. Významné liturgické slavnosti v závěru a po skončení Velikonočního období – slavnosti Nanebevstoupení Páně, Seslání Ducha Svatého a Nejsvětější Trojice – tak říkajíc vyúsťují do oslavy Těla a Krve Páně. Vžitý název Boží Tělo odkazuje na skutečnost, že Eucharistické průvody nás směřují především k účtě Těla Kristova.

Ovšem, jak víme, živé tělo není bez proudící krve. Na tento fakt církev samozřejmě nezapomíná, jakkoli by se nám to mohlo při svátku Božího Těla na první pohled zdát. Nebylo proto náhodou, že církev v dobách minulých zasvětila měsíc červenec Nejsvětější Krví Páně, aby zdůraznila právě tento druhý aspekt – význam Nejsvětější Krve Páně, a že papež Pius IX. v roce 1849 zavedl 1. července slavnost Nejsvětější Krve Kristovy.

Po 2. vatikánském koncilu byla tato slavnost zrušena a Nejsvětější Krev Páně si nyní připomínáme v rámci oslav Těla a Krve Páně. Přesto se domnívám, že i na začátku prázdnin není od věci si tuto tradici a určitou liturgickou kontinuitu připomenout. Při prázdninovém putování můžeme na různých poutních místech, např. v bazilice Nejsvětější Krve v belgickém městě Bruggy nebo v četných svatyních s Eucharistickým zázrakem, vidět relikvie s Nejsvětější Krví a můžeme tak prohloubit svou víru a hledat duchovní posilu.

Vždyť Ježíšova Krev prolitá při ukřižování je zdrojem našeho vykoupení, milosti a věčného života. V rámci Eucharistie je Nejsvětější Krev Páně připomínána při každé mši svaté. Sv. Jan Zlatoústý píše: *Pamatuj, že při každé mši svaté Pán Ježíš mysticky znovu prolévá svou Krev za tvé hříchy. Cherubové jsou přítomni. Serafové sem pospíchají. Oheň Ducha Svatého spadá z nebe a Krev v kalichu se řine k tvému očištění z neposkvrněného boku Páně.* (pokrač. na str. 2)

V srpnu si připomínáme jeden z největších Mariánských svátků – **Nanebevzetí Panny Marie**. Jak nás církev učí, Matka Boží nebyla zatížena dědičným hříchem, proto nemohla být podrobena zákonu smrti a sdílet tak osud ostatních Adamových dětí, ale byla s tělem i duší vzata do nebe. Zmiňme v této souvislosti alespoň úvahu sv. Bernarda: „*Zdálo by se, že o dnešní slavnosti Nanebevzetí by nás měla církev vybízet spíše k smutku než k radosti, protože naše laskavá Matka opouští tuto zemi a zbavuje nás tak své vzácné přítomnosti. Ale ne! Církev svatá chce, abychom se radovali, a volá k nám: „Radujme se všichni v Pánu, když světíme slavný den ke cti Blahoslavené Panny Marie.“ A oprávněně... Maria dnes odchází ke korunovaci za Královnu nebe. Pokud ji opravdu milujeme, jak bychom se mohli neradovat?“*

Všem čtenářům Zpravodaje vyprošuji požehnaný čas prázdnin a dovolených!

P. Jerzy

VELEHRAD JE MOC DALEKO? TAK JEĎTE NA SÁZAVU!

Slavnost sv. Prokopa

pátek 4.7. v 10:30 Slavnostní poutní mše sv., slouží P. Štefan Brinda

Předvečer Velké pouti

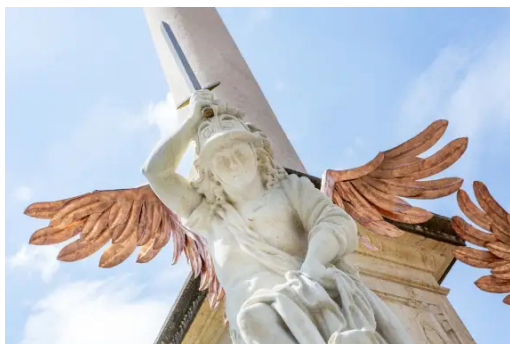
sobota 5.7. v 18:00 Mše sv., slouží P. Radim Cigánek

v 19:00 Pobožnost ke sv. Prokopu

v 19:30-21:00 Eucharistická adorace

Velká Svatoprokopská pouť

neděle 6.7. v 10:30 Hlavní poutní mše sv., slouží Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský

POUTNÍ MŠE SVATÁ A ŽEHNÁNÍ POSLEDNÍHO ANDĚLA

Srdečně vás zveme 15. 8. v 10.00 do chrámu Matky Boží před Týnem na poutní mši svatou, kterou bude celebrovat pražský arcibiskup Jan Graubner spolu s kardinálem Dominikem Dukou.

Při této příležitosti bude také požehnaný poslední anděl na Mariánském sloupu.

SVATOVÍTSKÉ VARHANNÍ VEČERY 1.7. - 29.7.

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze ve spolupráci se Správou Pražského hradu pořádá v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha čtrnáctý ročník mezinárodního hudebního festivalu Svatovítské varhanní večery.

Program festivalu:

* Koncerty začínají v 19 hod.

Kompletní program na
www.varhannifestival.cz

- 1/7 **Ruben Sturm** (DE) – varhany
J. S. Bach, G. F. Händel
- 8/7 **Irena Chřibková** (CZ) – varhany
J. S. Bach, R. Schumann, C. Saint-Saëns
- 15/7 **Ondřej Valenta** (CZ) – varhany
Markéta Fassati (CZ) – soprán
Barocco sempre giovane (CZ)
– komorní orchestr
J. S. Bach, G. F. Händel
- 22/7 **Andreas Jetter** (CH) – varhany
J. S. Bach, G. F. Händel, A. Guilmant
- 29/7 **Vladimír Roubal** (CZ) – varhany
Miroslav Kejmar (CZ) – trubka
J. S. Bach, G. F. Händel, W. A. Mozart, C. Franck

POUTNÍ MÍSTO PANNY MARIE HRÁDECKÉ

Omilostěná socha Panny Marie Hrádek je hlavním mariánským poutním místem Podblanicka. Poutní ruch je spjatý s uctíváním gotické sochy Panny Marie Hrádecké.

Hlavní poutě se konají každým rokem po tři první červencové neděle, na které jsou zváni naši biskupové a ostatní významní představitelé církve. Mše svatá o poutích se každým rokem konají: v 9 hod., 11 hod. (hlavní mše svatá venku před kostelem) a v 16 hod.

I. POUŤ

neděle 6. července

9.00

Mše svatá
celebruje

P. Jiří Pláček MIC
správce poutního místa Hrádek

11.00

Hlavní mše svatá
pouť vlašimského vikariátu
celebruje

P. Jaroslav Konečný
vlašimský farář
a vikář vlašimského vikariátu

II. POUŤ

neděle 13. července

9.00

Mše svatá
celebruje

P. Mgr. Karol Matloek MIC
představený českého vikariátu
Kongregace kněží mariánů

11.00

Hlavní mše svatá
celebruje
Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský
a primas český

III. POUŤ

neděle 20. července

9.00

Mše svatá
celebruje

P. Mgr. Ryszard Wojciechowski MIC
farář z Brumova - Bylnice

11.00

Hlavní mše svatá
celebruje
Mons. Zdenek Wasserbauer, ThDr.
generální vikář
pražské arcidiecéze

Redakce Zpravodaje se připojuje s přáním radostného prožití léta a načerpání nové energie. Zároveň se těšíme na vaše fotografie z blízka i daleka, a krátké popisy prázdninových zážitků, které vás znovu nabily!

ZAHRANIČNÍ OKÉNKO

Pokračujeme shrnutím červnového dění v Římě a okolí od našeho zahraničního zpravodaje, smíchovského výpomocného duchovního, P. Václava Šustru.

Milí farníci,

od posledního čísla Zpravodaje se toho v Římě moc zásadního nestalo, protože probíhalo zkouškové období. I tak se vám pokusím pár postřehů zprostředkovat.

V týdnu od 26. do 31. května jsme v Nepomucenu hostili mladé kněze, kteří během své seminární formace prošli i naši kolejí. V rámci tohoto formačně-rekreačního pobytu navštívili některé římské památky, jeden den strávili v tichu v jednom klášteře mimo město, vyslechli dvě přednášky na liturgická témata od italských profesorů, ale našli také čas na odpočinek a společné chvíle v bratrském společenství.

V úterý 3. června, v první den zkouškového období jsem složil zkoušku z předmětu zabývajícího se vztahem víry a kultury. O dva dny později jsem se šel podívat na obhajobu doktorátu jednoho mého brazilského kamaráda - uspěl s vyznamenáním.

V sobotu 7. června jsem si zpestřil zkouškové období tím, že jsem šel na svatbu jednoho z mých laických spolužáků. Byl to opravdový zážitek. Zjistil jsem, že italská svatební liturgie má trochu jiné postupy než ta česká, na kterou jsme zvyklí. V každém případě bylo povzbudivé vidět plný kostel lidí, kteří se aktivně zapojovali do bohoslužby zpěvem i odpověďmi.

Ve čtvrtek 12. června večer jsme s pár kněžími a bohoslovci z Nepomucena zajeli do Frascati na vepřovou porchettu a místní víno, o kterých jsem vám již v minulosti psal. Symbolicky jsme tak zakončili akademický rok, protože někteří už v následujícím týdnu začali odjíždět na prázdniny.

V úterý 17. června jsem udělal druhou a zároveň poslední zkoušku. A teď už jen čekám na to, až mi můj vedoucí práce vrátí opravený text, abych mohl všechno odevzdat a v říjnu obhájit.

V pátek 20. června jsem letěl do Prahy, kde jsem se o den později zúčastnil kněžského svěcení a v neděli i primiční mše svaté P. Jana Hály. V pondělí ráno jsem pak brzy ráno letěl do Košic, kde se konalo setkání představených seminářů z České republiky a Slovenska. Byl jsem se tam představit, seznámit s ostatními z dalších seminářů, a také načerpat něco z jejich zkušeností. Setkání trvalo až do čtvrtka 26. června a kromě různých přednášek a diskuzí jsme měli možnost poznat krásy Košic, Rožňavy nebo tokajských vinných sklepů.

V tomto čísle toho opravdu není mnoho, snad se víc dozvíte v září, kdy vám poreferuji o (nejen) římském dění během prázdnin. Zároveň se bude jednat také o poslední Zahraniční okénko, protože k 31. srpnu skončím jako výpomocný duchovní ve smíchovské farnosti a dále už se budu věnovat naplno svému novému poslání v Římě. Přeji vám všem pozhnané a s Bohem prožité prázdniny, a vzpomínám na vás v modlitbě.

P. Václav Šustr

MALÉ SKUTKY

Touhy po lásce, radosti, pokoji a naději, jsou staré jako samo lidstvo. Existují různé způsoby jejich naplnění. Přijďme na ně přemýšlením. Jindy nám je pomohou objevit jiní. Mnozí lidé chtějí být užiteční ostatním. Když slyší o nějakém neštěstí, hned po vyhlášení veřejné sbírky posílají peníze. Někteří jedou na ta místa a využívají tam své síly k potřebné práci. Sdělovací prostředky nám o tom přinášejí reportáže. Jakmile se situace zlepší, obrovské přívaly dobra se zastaví. Přehluší je jiné události.

Vždycky však ve všech dobách jsou lidé, kteří pomáhají morální podporou nebo mají možnost ulehčení tělesné bolesti. Tyto služby patří nerozlučně k sobě. Nepíše se o nich na počítačových sítích ani v novinách. Tyto malé vlnky mají stejnou cenu jako ty velké vodopády. Můžeme je rozvířit my křesťané i ti, kteří správně žijí podle svého svědomí. Dobrem udržujeme existenci světa.

Iлона Bozděchová

PŘÍKLAD NAŠICH PŘEDKŮ

Když slyšíme nebo čteme o životě našich předků, zamýšlíme se nad dvěma otázkami, proč snadněji překonávali překážky a byli odolnější než my. Odpovědi na ně jsou jednoduché. Oni se řídili řádem, ve kterém mělo vliv mnoho okolností. Byla to víra v Boha, roční období, pracovní povinnosti, slavení církevních svátků i společenské postavení. Sdíleli se se svými radostmi i starostmi a vzájemně si pomáhali. Děti byly už od malička vychované k zodpovědnosti.

Tato harmonie by nám pomohla i v dnešní moderní době k vyřešení mnoha problémů a zmatků. Není to návrat ke starým způsobům, ale správné využití darů svobody, času a zdravého rozumu. Mnoho lidí křičí po svých právech, ale utíkají před povinnostmi k sobě i ostatním. Vytvářejí si umělou samotu s mobilním telefonem v ruce nebo sluchátky na uších. Nedovedou vybudovat pevné stálé vztahy mezi sebou.

Lékaři, kteří pečují o zdraví lidských duší, znova doporučují pravidelnost v životě. Stačí chvilka zamyšlení nad prožitím dne a vytvořením jeho rámcového plánu. Nejde o dosažení nejvyšších výkonů. Výsledkem má být klid a vyrovnanost. Řád patří také do naší moderní doby. Rozlišování svátečních a všedních dnů je velmi důležité. Osobní setkávání nenahradí žádná technika. Příklad života našich předků nám ukazuje, že s moudrostí a rozvážností budeme snadněji žít na světě a nic nás tak lehce neporazí.

Ilona Bozděchová

NĚKDY SE CÍTÍME ZBYTEČNĚ A NEDOSTATEČNĚ

Někdy se cítíme zbytečně a nedostatečně – stejně jako dělníci v podobenství, kteří stojí na tržišti a čekají, že si je někdo najme na práci. Třebaže se nám zdá, že toho v životě můžeme vykonat jen málo, vždy to má cenu. Pokaždé zde existuje možnost, jak najít smysl, neboť Bůh miluje náš život.

Člověku hrozí, že se prodá pod cenou

Draží bratři a sestry, rád bych se zastavil u jednoho Ježíšova podobenství. Jedná se o vyprávění, které sytí naši naděje. Někdy totiž máme dojem, že nedokážeme najít smysl

svého života. Cítíme se zbytečně, nedostatečně – stejně jako dělníci, kteří stojí na tržním náměstí a čekají, že si je někdo najme na práci. Mnohdy však čas míjí, život plyne a my nepocítujeme, že by nás někdo uznával nebo si nás vážil. Možná jsme se nedostavili včas a jiní nás předešli, anebo nás různé starosti zdržely někde jinde.

Tržní náměstí je metafora, která je velice vhodná i pro naši dobu, protože trh je místem, kde se obchoduje, kde se bohužel kupují a prodávají také city a důstojnost, a to ve snaze něco na nich vydělat. Když člověk nevnímá, že si jej někdo cení a uznává jej, hrozí mu, že sám sebe prodá pod cenou prvnímu nabízejícímu. Bůh nám ovšem připomíná, že náš život má cenu, a touží po tom, aby nám to pomohl objevit.

Neúnavný hospodář si přeje zhodnotit život každého z nás

Také v podobenství, které dnes vykládáme, spatřujeme dělníky, kteří čekají, až si je někdo najme na denní práci. Jsme ve dvacáté kapitole Matoušova evangelia a rovněž zde nacházíme jednu postavu, která se vyznačuje nezvyklým chováním, což překvapuje a zaráží. Je to majitel vinice, který sám přichází na trh, aby vyhledal své dělníky. Patrně s nimi chce navázat osobní vztah.

Jak jsem uvedl, jedná se o podobenství, které dodává naděje, protože vypráví o tom, že onen majitel vinice vícekrát přichází na trh, aby hledal lidi, kteří čekají na to, že svému životu propůjčí nějaký

smysl. Hospodář vychází za úsvitu a potom se vrací každé tři hodiny, aby hledal dělníky, které by poslal na svou vinici. Za takového rytmu by nemělo smysl, aby vyšel ještě po třetí hodině odpolední, protože pracovní den končil v šest hodin večer.

Tento neúnavný hospodář, který si za každou cenu přeje zhodnotit život každého z nás, však vychází také v pět hodin. Dělníci, kteří ještě zůstali na tržním náměstí, už pravděpodobně pozbyli veškeré naděje. Domnívali se, že onen den vyšel naprázdno, avšak objevil se někdo, kdo v ně ještě věřil. Jaký smysl má najímat dělníky pouze na poslední hodinu pracovního dne? Jaký smysl má nastoupit do práce na jedinou hodinu? Třebaže se nám zdá, že toho v životě můžeme vykonat jen málo, vždy to má cenu. Pokaždé zde existuje možnost, jak najít smysl, neboť Bůh miluje náš život.

Při práci na jeho vinici najdeš ve svém nitru odpovědi na své touhy a otázky

V tomto tedy spočívá původnost onoho majitele vinice, která vychází najevo na sklonku dne, v okamžiku výplaty. Hospodář se domluvil s dělníky, kteří šli pracovat na vinici časně zrána, na jednom denáru za den, což byla běžná výplata za celodenní práci. Dalším dělníkům říká, že jim vyplatí to, co bude spravedlivé. Právě zde nás toto podobenství provokuje: co to znamená „spravedlivé“? Pro majitele vinice, tedy pro Boha, je spravedlivé, aby se každému dostávalo to, co je pro život nezbytné. Povolal osobně dělníky, zná jejich důstojnost a na jejím základě si jim přeje zaplatit. Dává proto všem jeden denár.

Dnešního křesťana by se ve světle tohoto podobenství mohlo zmocnit pokušení, které by jej navedlo na myšlenku: „Proč začít ihned pracovat? Pokud bude výdělek stejný, proč pracovat víc?“. Na takové pochybnosti sv. Augustin odpovídal takto: „Proč tedy meškáš v následování toho, kdo tě volá, jestliže jsi si jist odměnou, ale nejistý dnem? Dbej, abys kvůli svému otálení nepřipravil sám sebe o to, co ti dá na základě svého příslibu“ (Promluva 87, 6,8)

Zvláště mladým lidem bych rád řekl, aby nečekali, ale s nadšením odpověděli Bohu, který je volá, aby pracovali na jeho vinici. Neodkládej tuto odpověď, vyhrň si rukávy, protože Bůh je velkorysý a nezklame tě! Při práci na jeho vinici najdeš ve svém nitru odpověď na onu hlubokou otázku, kterou v něm nosíš a která zní: Jaký smysl má můj život?

Drazí bratři a sestry, neklesejme na mysli. Také v temných životních chvílích, když čas míjí, aniž by přinesl odpovědi, které hledáme, prosme Boha, aby ještě jednou vyšel a dorazil až tam, kde na něj čekáme. Pán je velkorysý a brzy přijde!

Lev XIV., papež

Podobenství o dělnících na vinici

20,1 Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici.

20,2 Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici.

20,3 Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu.

20,4 Řekl jim: „Jděte i vy na (mou) vinici a dám vám, co bude spravedlivé.“

20,5 A šli. Kolem dvanácti a tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak.

20,6 Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: „Co tu celý den nečinně stojíte?“

20,7 Odpověděli mu: „Nikdo nás nenajal.“ Řekl jim: „Jděte i vy na (mou) vinici!“

20,8 Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: „Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, začni od posledních k prvním.“

20,9 Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru.

20,10 Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru.

20,11 Vzali ho, ale reptali proti hospodáři:

20,12 „Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.“

20,13 On však jednomu z nich odpověděl: „Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár?“

20,14 Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě.

20,15 Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?

20,16 Tak budou poslední prvními a první posledními.“ (Mt 20 1-16)

převzato z webu České sekce Vatican News

CÍRKEV NEPOTŘEBUJE NÁHRAŽKY, ALE BOHA

Církev nesmí nahrazovat Kristovu lásku chatrnými strukturami, posedlostí minulými časy, zbožňováním vlastní mentality, fanatismy nejružnějšího druhu, jež zabírají místo nezištné Boží lásky...

Kristova láska stojí mimo zvrhlý mechanismus peněz

Ve světě, kde se všechno buď kupuje, nebo prodává, se zdá, že vnímání vlastní hodnoty závisí na věcech, jež se získávají mocí peněz. Neustále jsme nuceni něco hromadit, konzumovat a rozptylovat se, a přitom jsme uvězněni v degradujícím systému, který nám brání dívat se za obzor našich okamžitých a přizemních potřeb. Kristova láska stojí mimo tento zvrhlý mechanismus. A jenom on nás může vysvobodit z této horečky, v níž není místo pro nezištnou lásku. Kristova láska může dát srdce této zemi a znovu oživit lásku tam, kde si myslíme, že naše schopnost milovat je definitivně mrtvá.

Naše náboženství je celé o lásce, celé o bratrství a jeho symbolem je Srdce

Svatý Karel de Foucauld chtěl napodobovat Ježíše, žít jako on, jednat, jako jednal on, dělat vždycky to, co by na jeho místě dělal Ježíš. Aby mohl tento záměr plně uskutečňovat, potřeboval se připodobnit citům Kristova Srdce. Touha přinášet Ježíšovu lásku, jeho misijní úsilí mezi těmi nejchudšími a nejzapomenutějšími na zemi ho vedly k tomu, že si za své heslo zvolil slova Iesus Caritas se symbolem Kristova Srdce převýšeného křížem. Nebylo to povrchní rozhodnutí: „Všemi svými silami se těmto pobloudivým chudým bratřím snažím ukázat a dokázat, že naše náboženství je celé o lásce, celé o bratrství, a že jeho symbolem je Srdce.“ A jeho touhou bylo usadit se s dalšími bratřími ve jménu Srdce Ježíšova v Maroku. Tímto způsobem by jejich evangelizační dílo mělo být vyzařováním: „Láska musí vyzařovat z našich bratrských společenství, stejně jako vyzařuje ze Srdce Ježíšova.“ Tato touha ho krok za krokem přetvářela v „univerzálního bratra“, protože tím, že se nechával formovat Kristovým Srdcem, chtěl ve svém bratrském srdci hostit celé trpící lidstvo: „Naše srdce – stejně jako srdce církve, stejně jako Srdce Ježíšovo – musí objímat všechny lidi.“ „Lásku Ježíšova Srdce vůči lidem, tuto lásku, kterou Ježíš ukazuje ve svém utrpení, právě tu musíme mít ke všem lidským bytostem.“

Církev potřebuje Boha, ne jeho náhražky

Také církev potřebuje lásku, aby nenahrazovala Kristovu lásku chatrnými strukturami, posedlostí minulými časy, zbožňováním vlastní mentality, fanatismy nejružnějšího druhu, jež vposledku zabírají místo nezištné Boží lásky, která osvobozuje, oživuje, naplňuje srdce radostí a živí společenství. Z rány v Kristově boku stále vyvěrá onen pramen, který se nikdy nevyčerpá, nikdy nepomine, a který se stále znovu nabízí tomu, kdo chce milovat. Neboť jen jeho láska může dát vzniknout novému lidství.

„Církev nejvíce hlásá a uctívá Boží milosrdenství, když se uchyluje ke Kristovu srdci. Neboť když se přibližujeme ke Kristu v tajemství jeho srdce, můžeme tak setrvat v zjevení milosrdné lásky Otcovy, které tvoří nejnižší část mesiášského poslání Syna člověka.“ (Jan Pavel II.)

Rím, sv. Jan v Lateráně 25. dubna 2024

FRANTIŠEK

Zpracováno podle encykliky papeže Františka Dilexit nos – o lidské a božské lásce Srdce Ježíše Krista, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s.r.o.

Pastorace.cz

*farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:*

P. Jerzy Gapski

tel.: 724 324 555, 257 317 652
gapski@centrum.cz

farní vikář

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 723 079 896
zachariastk@centrum.cz

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB NA SMÍCHOVĚ (OD 1.7. DO 31.8.)

Neděle: 8:00 18:00 **sv. Václav** u sv. Gabriela o prázdninách bohoslužby nejsou
Po, St, Pá: 17:30 **sv. Václav**
Út, Čt, So: 7:30 **sv. Václav**

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8. včetně, bez ohledu na svátky!

KOSTEL OTEVŘEN:

pondělí, středa, pátek: 16:00 – 18:30 úterý, čtvrtek, sobota: 7:15 – 11:00
neděle: 7:30 – 11:00 a 17:30 - 19:15 Předstíh kostela otevřena každý den 7:30-18:30
(v sakristii kostela je v těchto hodinách k dispozici pastorační asistent/ka)

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: 7:30 – 7:55 večer: 17:30 – 17:55

Po, St, Pá: 17:00 – 17:25

Jindy: po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

29.6. neděle *Slavnost sv. Petra a Pavla*
1.7. úterý *začíná prázdninový pořad bohoslužeb*
3.7. čtvrtek Svátek sv. Tomáše, apoštola
5.7. sobota *Slavnost sv. Cyrila a Metoděje*
11.7. pátek Svátek sv. Benedikta
22.7. úterý Pam. sv. Marie Magdalény
25.7. pátek Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. sobota Pam. sv. Jáchyma a Anny
29.7. úterý Pam. sv. Marty
31.7. čtvrtek Pam. sv. Ignáce z Loyoly
1.8. pátek Pam. sv. Alfonsa z Liguori
4.8. pondělí Pam. sv. Jana Vianneye
6.8. středa Svátek Proměnění Páně
8.8. pátek Pam. sv. Dominika
11.8. pondělí Pam. sv. Kláry
14.8. čtvrtek Pam. sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
15.8. pátek *Slavnost Nanebevzetí Panny Marie*
20.8. středa Pam. sv. Bernarda
21.8. čtvrtek Pam. sv. Pia X.
22.8. pátek Pam. Panny Marie Královny
27.8. středa Pam. sv. Moniky
28.8. čtvrtek Pam. sv. Augustina
29.8. pátek Úmučení sv. Jana Křtitele
1.9. pondělí *obnovení běžného pořadu bohoslužeb*

Přidejte se ke společenství
EUCHARISTICKÁ HODINA

Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský,
vybízí k modlitbě za oživení farnosti
a připomíná duchovní společenství
Eucharistická hodina.

Členové tohoto společenství
se zavazují strávit alespoň
**PŮL HODINY MĚSÍČNĚ
V TICHÉ ADORACI**
před svatostánkem.

Za každou adoraci lze získat
plnomocné odpustky
(při splnění obvyklých podmínek).

Společenství je vedeno
při Strahovském opatství.
Více informací na
www.apha.cz/novinky/eucharisticka-hodina

POUTI DO HÁJKU

pátek 2. 8. v 11:00 hod **PORCIUNKULA**, mez.pout' mládeže P. Josef Čírák OFM, SR
sobota 16. 8. v 11:00 hod **NANEBEVZETÍ PANNY MARIE** P. Jakub František Sadílek OFM
sobota 6. 9. v 11:30 hod **NAROZENÍ PANNY MARIE** - hlavní hájecká pout' -
Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský

Nejkratší spojení je MHD, bus 307 ze Zličína do stanice Červený Újezd, lístek PID 2. pásmo,
jízda cca 30 min. Odtud obcí k silnici na Hájek, 1,8 km pěšky.

vydává:
redakční rada:
uzávěrka:

Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
P. J. Gapski, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal
25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 300 ks čb **neprodejně**